

Wederzien

René De Clercq (1877-1932)

Brengier (1875-1927)

Matig

Zang *p* Ik sprak haar zo-lang en ik ween-de en ik

Klavier *p*

4 *dolce* loeg, Ze zei mij niet veel maar ze zei mij ge-noeg. *iets toenemend* Ik moest haar ver - ha - len mijn schuld en mijn

8 *p terughouden* spijt, Mijn lij-den, mijn wan-hoop, mijn las-ti - ge strijd. *p cresc.* Ik sprak haar zo-lang en nog lan - ger ik

12 *dim.* wou, Van al wat ik wens - te en van al wat ik zou. *dolce* En als ik haar

15 *trager* weer om ver-gif - fe - nis vroeg, Ze zei me niet veel maar ze zei mij ge-noeg. *piu f* *dim.*

19 *p*

En we - der her - nam ik, en we - der be - gon, En voel - de niet

23 *toenemend rit. tempo*

dat ik niet ein - di - gen kon. En we - der her - nam ik, en sta - mel - de en zei, Tot - dat ze op mijn

27 *cresc. f dim.*

mond haar klein han - de - ke lei Tot - dat er een traan in haar o - ge - lijn hing, En 't woord me voor -

31 *morz. terughouden tempo*

goed op de lip - pen ver - ging. Dan zweeg ik en ween - de, dan zweeg ik en

34 *piu f dim.*

loeg. Ze zei mij niet veel maar ze zei mij ge - noeg.